

Kallerup

Navnet Kallerup er sammensat af mandsnavnet "Kalli" og endelsen "torp", og betyder således Kallis Udflytterby. Der er fundet tegn på, at der har boet folk helt tilbage i stenalderen. Navnet er i de skriftlige kilder første gang nævnt i 1376 som Kallorp, og kaldes 1522-24 Kallerop.

Landsbyen har fra vikingetiden navn efter en enkelt gårdsbebyggelse, som i løbet af 1600-tallet havde udviklet sig til tre gårde og nogle huse. Gårdene fæstede før reformationen til Roskilde Domkirke og derefter under kongen. Da kongen omkring 1640 byggede Kongevejen bestemte han, at der skulle bygges et hus på det øverste led af vejen, det blev den første kro på Kallerup Mark.

I 1688 bestod byen af 2 gårde, 2 jordløse huse og 2 huse med jord. Ved folketællingen i 1787 havde Kallerup 3 gårde og nogle huse. Kallerup udskiftedes så sent som i 1805 og bestod i 1830 af samme antal gårde og huse. Op igennem 1800-tallet skete der ikke meget i selve landsbyen, men det gjorde der til gengæld ude vest på, hvor der blev bygget en station til jernbanen ude ved husene på heden. Landsbyen Kallerup er i da helt opslugt af stationsbyen Hedehusene, som er opstået omkring jernbanen i den vestlige ende af landsbyjorden.

Kallerupstenen

Er på baggrund af den anvendte sprogform dateret til tiden 800-825 e. kr. , og er således en af de få runesten fra denne tidlige periode, der er fundet i Danmark. Fundet skete omkring 1825, hvor stenen lå med runeindskriften vendende nedad. Stenen lå midt mellem Roskilde Landevej og Nedrevejen fra Kallerup til Baldersbrønde.

Omkring 1850 blev stenen flyttet fra findestedet til en plads på hjørnet af Roskildevej og Kallerupvej. Da den nye kirke, Ansgarkirken, blev bygget på Kallerup Mark, besluttede man at flytte stenen ind på kirkegården, hvor den stod mere beskyttet. Indskriften er tydet således: "Hornbores Svide Ætlings sten" eller "Svidingen Hornbores sten", som sikkert betyder at stenen er rejst over en mand ved navn Honbore, en ætling af en anden, der hed Svide.

På stenen er der to skålformede fordybninger, som er frugtbarhedssymboler fra tiden 2000-500 f. kr., så også før vikingestenen har man formentlig kendt til en slags genbrug.

